ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ. 29|11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1881. Αριθ. 25

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Συνδρομή [illegible] ἐν τῇ Κύπρου σελίνια δέκα. Ἐν τρισὶ χωρίοις σελίνια [illegible] ἀποστέλλεται ἡ διανομὴ καταχωριζόντων πρὸς ἡμᾶς [illegible] τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ καταχωρίζονται ὠφελῶς.

Ἀπαντέον τῷ Συντάκτῃ—Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ὁδῷ Ἁγίου [illegible] Ὀθωμ. Τράπεζαν.
[illegible] Συντάκτης Α.Κ.ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A.C.Palæologos)

Η ΠΕΡΙ ΔΕΚΑΤΩΝ ΕΠΙΤΑΓΗ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ.

Β'.

Τὸ ἠθικὸν μέρος τῆς Ἐπιταγῆς.

1) Ἡ περὶ δεκάτων Ἐπιταγὴ ὁι ενεμήθη ὡς ἐμάθομεν, τοῖς ἐπιτοπίοις μέλεσι τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου παρὰ τὸ σύνηθες λίαν βραδέως,—οὔτε 24 ὥρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως,— καὶ τὸ φαινόμενον ἐπιτρέπει, νομίζομεν, νὰ ὑποθέσῃ τις ἀνειλικρίνειαν.

2) Ἔκτακτον ἐπίσης φαινόμενον κατὰ τὸν τοκετὸν τοῦ προσφιλεστέρου τῶν τέκνων τοῦ νέου νομοθέτου ἡμῶν ἐπαρουσιάσθη τὸ ἑξῆς. τὴν 25 Μαρτίου συνεζητήθη τὸ νομοσχέδιον, ἓν δὲ τῶν ἐπιτοπίων μελῶν ἐποιήσατο σπουδαίας παρατηρήσεις πολλὰς, ἐξ ὧν εἰσηκούσθησαν ὀλίγαι, διότι τὰ λοιπὰ ἐπιτόπια μέλη δὲν ὑπεστήριξαν τὸν συνάδελφόν των, ὡς ὤφειλον. Κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ συμβουλίου τὸ ἐπιδιορθωθὲν νομοσχέδιον ἔπρεπε νὰ ἀντιγραφῇ καθαρῶς, νὰ ἀναγνωσθῇ ἐν προσεχεῖ συνεδριάσει, καὶ τότε νὰ λάβῃ κῦρος. . . . ἐπιτα γῆς [παρ' ὀλίγον ἐλέγομεν νόμον!!] ἀλλ' ἡ διατύπωσις αὕτη δὲν ἐτηρήθη ὡς πρὸς τὴν Ἐπιταγὴν ταύτην κατ' ἐξαίρεσιν, τὸ δὲ φαινόμενον τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ὑποτεθῇ, καὶ ὑπετέθη καὶ ἐπιστεύθη, ὅτι δὲν συνεκλήθη τὸ συμβούλιον, διότι ὁ Μεχμὲτ Ἀλῆ ἐφένδης θὰ ὑπεστήριζεν ὅτι ἔπρεπε νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ ἀγώγιον ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν τιμῶν, ὁ δὲ συνάδελφος αὐτοῦ κ. Θεόδωρος, ὅστις ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδριάσει ἔλαβε τὴν θέσιν ἁπλῶς τοῦ κ. Καζολένη, καὶ διηυμένευε τὸν Μεχμὲτ Ἀλῆ ἐφένδην [ἵνα διεθέσῃ) ἵνα νὰ ἀποφεύγῃ αὐτὸν ὠφελεῖ πλέον νὰ ἀπαμφίβολοποιήσῃ τὴν περὶ ἀγωγίου πρότασιν διότι θὰ ἐλέγετο ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ κοινοῦ τῆς Λευκωσίας τὸν ἀπήλλαξεν ὅμως τῆς δυσχερείας θεός τις ἀπὸ μηχανῆς . . . δὲν συνεκλήθη ἡ νόμιμος ἀναθεωρητικὴ συνεδρίασις . . .

Ἀλλ' ἡ πρόθεσις ἡμῶν δὲν ἦτο νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν ἐπιτοπίων μελῶν πρὸς τὸ παρὸν, ἀλλὰ περὶ εἰλικρινείας ἢ ἀνειλικρινείας τοῦ νομοθέτου τοῦ ξυλίνου παλατίου. Λέγομεν λοιπὸν ὅτι τὸ ἄνω μνημονευθὲν φαινόμενον, τὸ στοιχίζον εἰς τοὺς πενομένους Κυπρίους χιλιάδας τινὰς λιρῶν στερλινῶν κατ' ἔτος, δὲν μαρτυρεῖ ὑπὲρ τῆς εἰλικρινείας τοῦ νομοθέτου.

Τρίτον σημεῖον, ἐφ' οὗ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν, εἶναι τὸ ὅτι δὲν ὡρίσθη ἡ ἐποχὴ τοῦ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τῶν γεωμήλων, τὰ ὁποῖα ἐάν τις φυλάξῃ διὰ νὰ ὑψωθῇ ὀλίγον ἡ τιμὴ, ἐλαττοῦνται κατὰ τὸ βάρος 25—40 0)0 καὶ περιπλέον δύνανται νὰ σαπηθῶσι καὶ ὅλα, ἐνῷ ἡ δεκάτη θὰ ἦναι σεσημειωμένη ἐπὶ τοῦ ἀκεραίου ποσοῦ· ἡ Αὐτοῦ δὲ Ἐξοχότης "συνῳδὰ τῶν προνοιῶν τῆς Ἐπιταγῆς αὐτῆς" δύναται νὰ διατάξῃ νομίμως(;) ὥστε νὰ ληφθῇ τιμὴ καὶ τοῦ ἀπολεσθέντος ποσοῦ ἴση τῇ τοῦ διασωθέντος ἐκ τῆς σήψεως καὶ ἐξατμίσεως ὀλίγου ποσοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν ὑψωμένη. Ἐπίσης δὲν προυνόησεν ἡ Ἐπιταγὴ περὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σαφυλῆς καὶ δύναταί τις νὰ φοβῆται φοβερὰς ἀδικίας ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἐξυπαλλήλων συμπαγοῦς πλειονοψηφίας τῶν τραγελάφων τούτων συμβουλίων ἅπερ καλοῦνται εἰσέτι ἰδιωτικὰ (δοικητικά). Ἐνταῦθα π. χ. αἱ ἄμπελοι εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν ὑψηλοτέρων μερῶν καὶ ἑπομένως ἀργὰ ὡριμάζει ἡ σαφυλὴ καὶ ἀφγότερον θεσπίζεται, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ ἡ πώλησις σαφυλῆς πρὸ τῆς θεσπίσεως καὶ διὰ τοῦτο φέρουσιν ἐκ Λάρνακος ὁ Θαλάσσης ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας καὶ πωλοῦσιν αὐτὴν εἰς τιμὰς ὑψηλάς. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεμίᾳ ἀσφάλεια ὑπάρχει, καθόσον οἱ χωροφύλακες ζαπτιέδες καὶ σκαπανεῖς καθιερώθησαν διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἀγυιῶν τῶν ὀλίγων πόλεων καὶ οὐχὶ διὰ τὴν ἀναγκαιοτάτην ἀγροτικὴν ἀσυνομίαν, οἱ ἀμπελουργοὶ εὐθὺς ὡς δεκατισθῶσιν οἱ ἀμπελῶνές των πέφτουν μὲ τὰ μοῦτρα κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, εἰς τὸν τρυγητὸν καὶ ἑπομένως ἡ σαφυλὴ σπανίζει ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Λεμησσοῦ καὶ διὰ τοῦτο τηρεῖται ὑψηλὴ ἡ τιμή· ὑπάρχει δὲ εἴδός τι σαφυλῆς ὅπερ βραδύτερον τοῦ τρυγητοῦ τῶν κοινῶν ἀμπέλων ὡριμάζει, ἤτοι τὸ ὀφθαλμόν λεγόμενον, ὅπερ διατηρεῖται μέχρι τοῦ Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου ἐνίοτε καὶ κομίζεται εἰς Λεμησσὸν ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων χωρίων τῆς Ὀρεινῆς ἢ Πιτζιλιᾶς. Καὶ ὁ μὲν ἀγρότης τὸ πωλεῖ εἰς τὸν μεταπράτην τῆς Λεμησσοῦ πρὸς 25—30 γρ. τὸ φόρτωμα [50—60 ὀκ.], ἐξ ὧν τὰ 15 γρ. εἶναι τὸ ἀγώγιόν του, ἀλλ' ὁ μεταπράτης ἐπωφελούμενος τὴν σπάνιν τοῦ πράγματος καὶ ὅπως ἀποζημιωθῇ διὰ τὸ φθειρόμενον πρᾶγμα καὶ τὸ ἐνοίκιον τοῦ ἐργαστηρίου του κλπ. κλπ. τὸ πωλεῖ καὶ μάλιστα τὸ ὀλίγον ἐκλεκτότερον πρᾶγμα εἰς τοὺς διοικητὰς, ὑποδιοικητὰς καὶ λοιποὺς μεγαλομίσθους πρὸς 30 παράδες ἢ καὶ ἕν γρ. καὶ πλέον τὴν ὀκάν. Ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ θὰ δόξῃ τῷ Μ. Ἀρμοστῇ βεβαίως νὰ διατάξῃ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς· Ἡ σωρεία τῶν ἐν τῷ ἰδαρὲ ἐμμίσθων ὑπαλλήλων τῆς Διοικήσεως θὰ διακηρύξωσιν ὡς τίμιοι Ἄγγλοι ὅτι ἠγόρασαν τὴν σαφυλὴν πρὸς ἕν γρόσιον ἢ καὶ δύο γρόσια χθὲς ἢ τρεῖς θές. ὁ ἁπλοϊκὸς δὲ Κ. Χασὰν ἐκ τῶν "ἀλλὰ χίτσιν ὀϊλὲ τηρ" καὶ ὁ Κριστιανὸς σύμβουλος ἵνα ὡς ἀκούσῃ τὸ τίμιον τοῦ Μίστερ ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ διοικητοῦ, θὰ σπεύσῃ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιβεβαίωσίν του καὶ θὰ μείνῃ μόνος ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Μητροπολίτου φωνάζων εἰς ὦτα μὴ ἀκουόντων 1] ὅτι ὑπάρχει τουρκικὴ διαταγὴ διακελεύουσα νὰ μὴ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τῶν πρωΐμων πολὺ καὶ τῶν ὀψίμων σαφυλῶν αἱ τιμαὶ καὶ 2] ὅτι τὸ κομμισσάριάτον πληρώνει ἀπὸ Λεμησσὸν μέχρι Τροόδους 15—20 γρ. τὸ ἀγώγιον ἑνὸς ζῴου, ὁ δὲ κάτοικος τοῦ Ἀγροῦ ἢ τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου ἐκόμισε τὴν σαφυλὴν ταύτην ἀπὸ μεγαλειτέρας ἀποστάσεως καὶ ἔλαβε δι' ἀγώγιον καὶ τιμὴν τῆς σαφυλῆς του 25—30 γρ.!!! Τὸ δ' ἀποτέλεσμα θὰ ἦναι τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅηλ νὰ σημειωθῇ μόνον ἐν τῷ Ἀγγλικῷ πρακτικῷ ὅτι τὸ ἰδαρὲ, πλὴν μιᾶς ψήφου, ὥρισε τὴν δεῖνα τιμήν.

Ταῦτα μόνον σημειοῦμεν ἡμεῖς ἐκ τοῦ προχείρου. οἱ δὲ ἀναγνῶσται κρινάτωσαν· προσθέτομεν δὲ μόνον ὅτι, ἐπειδὴ ἐφέτος ὡς ἐκ τοῦ μύρτου, ὅπερ ἐστὶ σῆψις, τὰ δημητριακὰ ἐν γένει θὰ σαπῶσι μετά τινας ἑβδομάδας ἢ μῆνας ἀπὸ τῆς ἀποθηκεύσεως καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ πωλήσῃ τὰ κτήνη τοῦ γεωργοῦ διὰ νὰ πληρωθῇ καὶ οἱ χωρικοὶ τῶν πεδινῶν χωρίων θὰ ἦναι δυσυχέστεροι ἢ πέρυσι· θὰ συμβῇ δηλ. εἰς τούτους ὅ,τι συνέβη εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς κατὰ τὸ εὔφορον ἔτος 1874, ὁπότε κατεστράφησαν διότι ηὐτύχησαν αἱ ἄμπελοί των· ἡ ποιότης δὲν ἦτο καλὴ, καὶ πλεῖσοι μὲν οἶνοι ὠξύνισαν καὶ ἐξέπεσον αἱ τιμαὶ, τὰ πρὸς ὅμως ἦσαν ἀκέραια ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν εἰσπρακτόρων τῆς δεκάτης καὶ αἱ τιμαὶ τῆς σαφυλῆς ἦσαν ὑψηλαὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ δι' οὗς εἴπομεν ἀνωτέρω λόγους καὶ προσέτι δι' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι εὐφόρησαν αἱ ἄμπελοι καὶ οἱ ἀμπελουργοὶ ἔσπευδον νὰ τρυγήσωσι πρὸ τῶν βροχῶν καὶ δὲν ἠδύναντο ἑπομένως νὰ κομίζωσιν εἰς τὰς πόλεις

σαφιλάς.

Δυστυχεῖς γεωργοί! οὐδὲ κατὰ τοὺς σπανίους εὐφόρους ἐνιαυτοὺς εἶναι ἐξησφαλισμένος ὁ μαῦρος ἄρτος τῶν ἡμιγύμνων τέκνων σας· καὶ ἔπειτα οἱ ἄρχοντες ἡμῶν παρῳδοῦσι τὰ ἄλλοθι γινόμενα—γεωργικὰς ἐκθέσεις!!!

ΤΟΠΙΚΑ καὶ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν τῷ χωρίῳ Ζωοπηγῆς κατὰ τὴν 16]28 Μαΐου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Σ. Ἀνάσσης ἐψάλη δοξολογία ἐν τῷ ναῷ, ἐν ᾗ παρῆσαν πάντες οἱ ἐγχώριοι ἐγκαταλείψαντες κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰ ἔργα των. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ὁ διδάσκαλος κ. Γ. Ν. Γεωργιάδης καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔψαλον ὕμνον ὑπὲρ τῆς Βασιλίσσης, ζωηραὶ δὲ ζητωκραυγαὶ ἐγένοντο ὑπὲρ τῆς Ἀνάσσης, τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ φιλελευθέρου ὑπουργείου.

Ἡ περὶ Κύπρου συζήτησις, ἥτις ἔμελλε νὰ γείνῃ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 20 Μαΐου, ἀνεβλήθη ἕνεκεν τῶν Ἰρλανδῶν βουλευτῶν ἀπαιτησάντων ν' ἀναβληθῇ πᾶσα ἑτέρα συζήτησις ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην. Ὁ κ. Rylands μὴ δυνηθεὶς νὰ εἰσαγάγῃ, ὡς εἶχεν ὁρισθῆ προηγουμένως, τὴν περὶ Κύπρου καὶ Ἀγγλοτουρκικῆς συμβάσεως ἐπερώτησίν του, ἐζήτησε νὰ ὁρισθῇ πρὸς συζήτησιν προσεχής τις ἑσπέρα.

Καθ' ἃ ἔχομεν διδόμενα νὰ πιστεύωμεν, λόγος γίνεται καὶ πάλιν περὶ προσωπικῶν ἀλλαγῶν ἐντοῖς παρ' ἡμῖν Κυβερνητικοῖς κύκλοις. Φρονοῦμεν ὅμως ὅτι ἐν ὅσῳ τὸ ὑπάρχον φαῦλον σύστημα διέπει τὰ καθ ἡμᾶς, οὐδόλως ὠφελοῦσιν αἱ ἀλλαγαὶ τῶν προσώπων. Τὸ κακὸν πρέπει νὰ θεραπευθῇ ριζηδὸν, ἀ πορουμεν δὲ πῶς δὲν κατωρθώθη νὰ ἐννοήσωσιν εἰσέτι ταῦτο οἱ τὰς τύχας ἡμῶν ἰθύνοντες.

Ἐμάθομεν ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ παρόντος ἔτους ὡρίσθησαν 30 χιλ. £. διὰ δημόσια ἔργα, πλέον ὅμως τοῦ ἡμίσεως τοῦ ποσοῦ τούτου καταναλωθήσεται εἰς ἔργα ὅλως δευτέρου λόγου ἄξια, οἷον οἰκητήρια διοικητῶν, εἰς τὸν πολυθρύλητον ἐν Λευκωσίᾳ στρατῶνα, εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου ἐαρινὴν κατοικίαν τοῦ Ἁρμοστοῦ κλπ. Ἡ δὲ γεωργία, ἡ μήτηρ καὶ τροφὸς πάσης βιωτικῆς εὐστορίας, "ἧς εὖ μὲν φερομένης, ἔρρωνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι πᾶσαι, κακῶς δὲ, ἀπόλλυνται σχεδόν τι πᾶσαι καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ" κατὰ τὸν Ξενοφῶντα, ἡ γεωργία, λέγομεν, οὐ μόνον οὐδεμιᾶς σπουδαίας προσοχῆς ἀξιοῦται, ἀλλὰ καὶ καταθλίβεται πρὸς βλάβην τῆς τε Κυπριακῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κατοίκων!!

Ὁ δήμαρχος Λάρνακος κ. Ζ. Δ. Πιερίδης ἀνενεχθεὶς πρὸς τὴν Α Ἐξ. τὸν Μ. Ἁρμοστὴν καὶ ζητήσας ἱκανοποίησιν διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπρεπῆ διαγωγὴν τοῦ ὑποδιοικητοῦ κ. Fisher, ἔλαβεν ἀπάντησιν ἐπιδοκιμαστικὴν τῆς διαγωγῆς τοῦ δικαστηρίου. Οἱ κάτοικοι Λάρνακος λίαν δυσηρεστήθησαν ἐπὶ τῇ ἀπαντήσει τῆς Α. Ε. ὁ δὲ κ. Ζ. Πιερίδης σκοπεῖ νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεώς του.

Ὁ "Νεολόγος" ἐν τῷ φύλλῳ αὐτοῦ τῆς 20]1 Ἰουνίου γράφει τὰ ἑξῆς.

Σημερινὸν τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀνεκήρυξε τὴν οὐδετερότητα τῆς νήσου Κύπρου ἐν περιπτώσει πολέμου μεταξὺ τῶν κρατῶν, μεθ' ὧν ἡ Ἀγγλία διατελεῖ ἐν εἰρήνῃ. Ἡ εἴδησις αὕτη ὡς αἰφνιδίως ριφθεῖσα εἰς τὸ μέσον εἶναι δυσεξήγητός πως. Ἡ ἀγγλοτουρκικὴ σύμβασις μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐσκόπει καὶ τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας προστασίαν τῶν ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ κτήσεων τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας, ἤδη ὅμως διὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς οὐδετερότητος τῆς νήσου ταύτης ἐν περιπτώσει πολέμου, μεταβάλλεται πως ὁ ἀρχικὸς σκοπὸς τῆς προστασίας τῆς νήσου καὶ προσλαμβάνει αὕτη τὸν χαρακτῆρα τῆς ἁπλῆς ἐκείνης προστασίας τῶν Ἰονίων νήσων, ἐξ ἧς εὐτυχῶς ἐλογίσθη ἄλλοτε ἡ Ἀγγλία, εὑρυοῦσα περίσασιν ἀπαλλαγῆς. Καὶ τότε, ὡς νῦν, αἱ δαπάναι ὑπερέβαινον τὰς εἰσπράξεις, γνωστὸν δ' εἶναι ὅτι ἐσχάτως προκειμένου περὶ ἐλλείμματος 50,000 λιρῶν στερλινῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Κύπρου, ὁ κ. Γλάδστων μετ' ἀθυμίας εἶπεν ὅτι δὲν εἶχε τρόπον καλύψεως τοῦ ποσοῦ τούτου. Νῦν διὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς οὐδετερότητος τίθεται μὲν τέρμα εἰς τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τῆς νήσου καὶ ἑπομένως ἐλαττοῦνται τὰ ἔξοδα, ἀλλ' οὐχ ἧττον περὶ τῶν ἀληθῶν σκοπῶν τοῦ μέτρου τούτου θὰ διαφωτισθῶμεν ἐκ τοῦ κειμένου τῶν ἐν τῇ ἀγγλικῇ Κοινοβουλίῳ συζητήσεων. Ἐν τινι περιοδικῷ συγγράμματι δημοσιεύεται ἐπιστολὴ τοῦ λόρδου Ρώσσερ ἔπειθυνομένη τῷ κ. Γλαδστῶνι αὐτῇ λόγος γίνεται περί τε τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἰδεῶν τοῦ νῦν ἀγγλ. ὑπουργείου καὶ ἰδίᾳ τῶν κ. Γλάδστωνος καὶ Δίλκε, μεθ' ὧν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἰδιαιτέραν διάλεξιν ἔσχεν ὁ λόρδος Ρώσσερ, καὶ περὶ τῆς Κύπρου, περὶ τῆς ὁποίας, κατὰ τὸν ἐπιστολογράφον, ὁ ἄγγλος πρωθυπουργὸς σκοπεῖ νὰ καθυποβάλῃ τῷ κοινοβουλίῳ πρότασιν καθολικοῦ ψηφίσματος περὶ λαοῦ τῆς νήσου περὶ τῆς μελλούσης αὐτῆς τύχης. Ὁ λόρδος Ρώσσερ λέγων ταῦτα συνίσταται συνάμα θερμῶς τῷ κ. Γλαδστῶνι, ὅπως πᾶσαν ἐπιρροὴν παρὰ τῷ κ. Κουμουνδούρῳ καὶ τῷ κ. Τρικούπῃ καταβάλῃ πρὸς ἀποδοχὴν τῶν νῦν διδομένων τῇ Ἑλλάδι, διότι ἡ ἀπόρριψις αὐτῶν θὰ ἦτο "οὐχὶ μόνον ἀπερισκεψία, ἀλλὰ παραφροσύνη".

Ἡ "ΚΛΕΙΩ" γράφει.

Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἐβαρύνθησαν κατέχοντες τὴν Κύπρον. Καὶ αὐτὸς ὁ "Χρόνος" ὁ ἄλλοτε ἐξάρας ὡς λίαν πολύτιμον τὴν κτῆσιν τῆς νήσου, ὁμολογεῖ σήμερον ὅτι ἡ Κύπρος "διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους περιέρχεται βαθμηδὸν εἰς λησμοσύνην". Κατὰ τὸν "Χρόνον" ἐὰν ἡ Ἀγγλία ἔχριζε καθ μοῦ τινος ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὤφειλε νὰ ἐκλέξῃ ἀντὶ τῆς Κύπρου ἑτέραν τινὰ νῆσον μικροτέραν." Ἡ χρονολογία τῆς ἀγγλοτουρκικῆς συμβάσεως [ἐπιλέγει ὁ "Χρόνος"], ἤτοι ἡ 4 ἰουνίου 1878 ὑπομιμνήσκει πάθη καὶ ἀντικείμενα, ἅτινα ἐξέλιπον σήμερον. Τότε ἐδέσποζε πάντων ὁ ἀπὸ τῆς Ρωσσίας φόβος, ἡ ἐκλογὴ δὲ τῆς Κύπρου ὑπεδείκνυεν ὅτι κυριώτατος σκοπὸς τῆς κατοχῆς αὐτῆς ἦτο ἡ ἐξασφάλισις τοῦ μελετωμένου σιδηροδρόμου ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Εὐφράτου. Ἀλλὰ τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι νῦν ἀμετακλήτως ἐγκατελελειμμένον, ἑπομένως καὶ ἡ κατάληψις τῆς Κύπρου ἐπαύσατο θεωρουμένη ὡς μέγα εὐεργέτημα ἢ ὡς σπουδαῖον ἐμπόδιον". Ὁ "Χρόνος" ἐπιλέγει ὅτι ἀπόκειται εἰς τὸ Κοινοβούλιον νὰ ἐξετάσῃ μέχρι τινὸς ἡ Πύλη ἐξετέλεσεν ἃς ἀνεδέξατο ὑποχρεώσεις. Ἀλλὰ τὸ Κοινοβούλιον βεβαίως δὲν θὰ προσβάλῃ τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα τῶν Κυπρίων, καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐκφέρον ἀπόφασιν ἀντικειμένην πρὸς τὸ δίκαιον. Τὸ πᾶν ἐξήρτηται ἐκ τῆς συνετῆς συμπεριφορᾶς τῶν Κυπρίων, οἵτινες μεθ' ὅλης τῆς φιλοφροσύνης καὶ μεθ' ὅλου τοῦ σεβασμοῦ πρέπει νὰ δείξωσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅτι εἶναι ἐπὶ πᾶσιν Ἕλληνες τὸ φρόνημα καὶ τὴν καρδίαν.

Ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ἀπαντῶν εἰς ἐπερώτησίν τινα ὁ κ. Γλάδστων εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ αἱ πρόσοδοι τῆς Κύπρου δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰ ἀναλώματα, ἡ κυβέρνησις θὰ αἰτήσῃ ἔκτακτον πίστωσιν ὅπως καλυφθῇ τὸ ἔλλειμμα. Ἐρωτηθεὶς ὡσαύτως ἂν ἡ κυβέρνησις μελετᾷ νὰ προσλάβῃ ἐν Κύπρῳ κυριαρχικὰ δικαιώματα, ὁ πρωθυπουργὸς ἀπέφυγε νὰ ἀπαντήσῃ.

Ὁ "Χρόνος" τοῦ Λονδίνου τῆς 21 Μαΐου γράφει.

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ συζητηθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Ἀγγλοτουρκικὴ σύμβασις, δὲν εἶναι τοσοῦτον ἔγκαιρος, διόλου δὲ ἄπορος, διότι ὑπεβλήθη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κυρίου Rylands.

Διὰ πολλοὺς λόγους ἡ Κύπρος ἔδει νὰ λησμονηθῇ. συνεκτρόβησαν ἐπ' ἐσχάτων τὰ Ἀγγλικὰ συμφέροντα εἰς ἄλλο μέρη τοῦ κόσμου, καὶ ὅν τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη, οἱ πρόκριτοι, ὅμως φύσις του εἶναι ἔστρεπτο πρὸς τὴν νέαν ταύτην.

Τὸ καθ' ἡμᾶς οὐδέποτε ἐθεωρήσαμεν τὴν κατοχὴν ταύτην ὡς πολλοῦ λόγου ἀξίαν. Ἂν εἴχομεν ἀνάγκην θέσεώς τινος ἐν τῇ Ἀνατολῇ, μικροτέρα τις νῆσος ἐπὶ ὀλιγωτέρως δαπάναις, ἤθελε χρησιμεύσῃ ἡμῖν ὡσαύτως.

Ἐν τῇ συμβάσει τῆς 4ης Ἰουνίου 1878 γίνεται λόγος περὶ παθῶν καὶ ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα σχεδὸν ἐξέλιπον. Ἐπεκράτει τότε ἡ ἰδέα περὶ μελλούσης ἐπαυξήσεως ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας, καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ τῆς Κύπρου ὑπῆρχε μυστικὴ σχέσις πρὸς τὸ σχέδιον τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ σιδηροδρόμου τῆς πεδιάδος τοῦ Εὐφράτου, σχέδιον ὅπερ πολὺ ἐσήμαινεν ἄλλοτε, νῦν ὅμως εἶναι ἀγκατελελειμμένον.

Ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου ἔπαυσε πλέον θεωρουμένη εἴτε ὡς μεγάλη τις ὠφέλεια, ἢ σπουδαῖόν τι βάρος.

Ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν, οὐδὲν ἀπωλέσαμεν ἂν ἡ ὑπόθεσις δὲν συνεζητήθη τὴν παρελθοῦσαν νύκτα. Ἠδύνατο ἐξαίρετα τὸ τοιοῦτο ν' ἀναβληθῇ. ὅταν ἡ ὑπόθεσις παρουσιασθῇ τῇ Βουλῇ θέλει γείνει ἀνάγκη νὰ ἐρευνήσωμεν μέχρι τίνος ἡ Πύλη ἐξετέλεσε τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐτῇ χρέη ἐν τῇ συνθήκῃ.

Ἐκ μιᾶς κοινοποιήσεως δημοσιευθείσης προσφάτως ἐν τῇ Τυνισιακῇ ἀνταποκρίσει βλέπομεν σπουδαίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξηγήσεις.

Ἐν τινι συνδιαλέξει μετὰ τοῦ Ὀθωμ. Πρωθυπουργοῦ, καθ' ἣν οὗτος ἐπεκαλεῖτο τὴν συνδρομὴν τῆς Ἀγγλίας, ὁ Κύριος Γόσσεν ἠρώτησεν "Ποῖα δείγματα φιλίας "παρέσχεν ἡ Πύλη διὰ τὴν Ἀγγλίαν κα "τὰ τοὺς τελευταίους χρόνους; Εἰς ποῖ "ον ζήτημα, ἔστω καὶ ἕν, ἐγένετο δεκτὴ ἡ συμ "βουλὴ ἡμῶν; Κατὰ πόσον παρεδέχθη "τε τὰς γνώμας ἡμῶν, σκοπούσας τὸ ὄφε "λος τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους;

"Οἱ Ὀθωμανοὶ ἔπραξαν ὅτι ἠδύναντο "πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν τῆς συμπαθείας "τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ κοινῆς γνώμης, καὶ δὲν "ἠδύναντο νὰ ὦσι εὔκολον νὰ τὴν ἀνακτήσωσι".

Αἱ παρατηρήσεις αὗται, δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῶσιν, ἀλλὰ ἀξίωσι τὴν πρέπουσαν βαρύτητα ὅταν ἐπέλθῃ ἡ ὥρα τῆς συζητήσεως περὶ τῶν ἡμετέρων ὑποχρεώσεων ὡς ἐκ τῆς συνθήκης.

NOTICE

On and from 1st July 1881, the postage stamps, post cards, newspaper wrappers & stamped envelopes at present in use in Cyprus will be withdrawn & superseded by prepared stamps, cards, wrappers and envelopes, the value of which will be expressed in piastres will be issued, which alone will be available for the prepayment of all postal matter for circulation in the Island & for transmission to other Countries.

Any stamps, post cards, newspaper wrappers or stamped envelopes of the present pattern may however be exchanged for an equal value of the new stamps, at the Post Offices Larnaca, Nicosia & Limassol up to and including 31st

July 1881.

J. A. Bulmer
Acting Postmaster.
P. O. Larnaca
4st June 1881.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ε. ν. τὰ γραμματόσημα, ἐπισολικὰ δελτάρια, περιτυλίγματα ἐφημερίδων ᾗ σεσημασμένοι φάκελλοι, νῦν ἐν χρήσει ἐν Κύπρῳ, θέλουσιν ἀποσυρθῇ ᾗ ἐπίσημα παρεσκευασμένα γραμματόσημα, δελτάρια, περιτυλίγματα ᾗ φάκελλοι, ὧν ἡ ἀξία θέλει ὁρισθῇ εἰς γρόσια, θέλουσι τεθῇ εἰς χρῆσιν διὰ προπληρωμὴν ἐπισολῶν κλπ. ἐντὸς τῆς νήσου ᾗ διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Μέχρι δὲ τῆς 31 Ἰουλίου τὰ νῦν γραμματόσημα κλπ. δύνανται ν' ἀνταλλάσσωνται ἐν τοῖς ταχυδρομείοις Λάρνακος, Λεμησσοῦ ᾗ Λευκωσίας διὰ γραμματοσήμων νέων ἴσης ἀξίας.

Κατὰ διαταγὴν
J. A. Bulmer
Διευθυντής.

Ἐκ τοῦ Ταχυδρομείου Λεμησσοῦ
τῇ 4 Ἰουνίου 1881

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"

Ὁ πρό τινος καιροῦ φονευθεὶς κακοῦργος Τσάζας, περὶ οὗ ἐν προηγουμένῳ τινὶ φύλλῳ ἐγράψαμε, δὲν εἶνε γέννημα τοῦ Ἄρσους, ἀλλὰ τῆς Ἀρχιμανδρίτας ᾗ κατῴκει ἐν Ἄρσει. ἐφονεύθη δὲ μεταξὺ τῶν χωρίων Ἄρσους ᾗ Πραιτωρίου. Οἱ ὡς ὕποπτοι τοῦ φόνου συλληφθέντες Ἄρσιοι Χαραλαμπῆς Καρακάννας ᾗ Μιχαὴλ Μακρῆ μετὰ ᾗ τῆς χήρας γυναικὸς ἀπελύθησαν τῇ ἐγγυήσει μου, ὡς ὅλως ἀθῶοι, ᾗ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. Ὅπως δὲ γνωρίσωσιν οἱ ἀναγνῶσαι μέχρι τίνος βάθμοῦ ἔφθασεν ὁ κακοῦργος, λέγω ὑμῖν ὅτι ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ φόνου του μεθυσθεὶς ἔν τινι συμποσίῳ, ᾗ μὴ δυνηθεὶς φαίνεται νὰ κακοποιήσῃ ἄνθρωπόν τινα, ἐσφαξεν ἐνώπιον πολλῶν συμποτῶν τὴν κύνα του ᾗ ἔπινεν [ἀναστριχιάζω τῇ ἀληθείᾳ διηγούμενος τοῦτο) τὸ αἷμά της . . . Ἀλλ' ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἀφηγήσεως ταύτης καθίσταται ᾗ διὰ τοὺς ἀναγνώστας ᾗ δι' ἐμὲ φοβερά. διὸ ἀφίεμαι αὐτῆς.

Ἄρσος τῇ 20 Μαΐου 1881.

Γ. Μαλλιαράκης Ζωγράφος.

Ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Λεμησσοῦ

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἀφεστήκαμεν εἰς τοσοῦτον τὴν διοικητικὴν ἀκμαλέαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὅσον παρατηρεῖται σήμερον ὁ κατάσταση τῶν μερῶν ἐκείνων. Καθ' ὅλα τὰ εἴδη ἡ κακία ἀκμάζει τοσοῦτον ὥστε ἔκαστος ἐπιβάλλει ἐαυτῷ ἀφόβως ὁ ἕκαστος ἡμῶν ὅτι διαβιοῦμεν ἐν τῇ Κύπρῳ νήσῳ. Ἐκτίνεται εἰς μικρὰν ἡ μέγα ἡ μῶν αὐτὸ θέλουν ἀφίσει τοῖς ἄλλοις ἄλλοι ἄλλα ἀδικήματα ἐκεῖνοι ἀπαρτίζουσι τὴν τῶν κατοίκων τῶν Ἐπαρχιῶν τούτων.

Εἶνε δὲ λίαν περίεργον πῶς ἡ Ἀγγλικὴ ἡμῶν Κυβέρνησις παραπονεῖται κατὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν προσόδων τῆς Κύπρου δὲν φροντίζει δὲ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν αἰτίαν ταύτην ἥτις ἔγκειται ἐν τῇ θέσει τῶν φορολογουμένων.— Εἰς τὰ διαμερίσματα π.χ. Κοιλανίου ᾗ Αὐδήμου τὰ ζῶα κωλύουσι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας τόσον, ὥστε ἐὰν δὲν ἐγίνοντο ὑπ' αὐτῶν αἱ φθοραὶ ᾗ αἱ ζημίαι αὗται, κατὰ τὴν ἄνθησιν μάλιστα αὐτῶν, ἡ γεωργία τῶν τε ἀμπελώνων ᾗ λπ. ἤθελε δώσει ὠφέλειαν τοῖς γεωργοῖς πλείονα τῶν ὅσων δίδει, κατὰ συνέπειαν, δὲ ᾗ ἡ ὠφέλεια τῆς Κυβερνήσεως ἤθελεν εἶσθαι μεγαλειτέρα. Τῶν ζημιῶν τούτων μέγας κατάλογος ὑπάρχει εἰς τὸ Μουδηράτον Κοιλανίου, τὸ ὁποῖον κατ' αὐτὰς ἐγυμνώθη τόσον τῆς ἀξίας του, ὥστε ἀμφιβάλλει τις περὶ τῆς ὑπάρξεώς του. Οὐδὲν μέτρον ἐκεῖ ἐλήφθη κατὰ τῆς ἀταξίας ταύτης τῶν ζημιῶν τῶν ποιμνίων ᾗ τῶν λοιπῶν ζώων εἰμὴ τὸ προσκαλεῖσθαι εἰς Λεμησσὸν, ὅπερ φαίνεται λίαν ἐπίπονον τοῖς ζημιουμένοις ἑπομένως ᾗ ἀκατόρθωτον διά τε τὸ διάστημα τὰς λοιπὰς δυσκολίας, ἃς ἤθελεν ὑποφέρει ὁ γεωργὸς ἐν τῷ δικαστηρίῳ Λεμησσοῦ ᾗ διὰ τὰς λοιπὰς ζημίας τὰς ὁποίας ἤθελε πάθει ἐγκαταλείπων τὰς γεωργικὰς ἐργασίας του. Πολλάκις περὶ ἁρμοδιοῦ δικαστηρίου ἐνταῦθα ἐπαρχίας ἐφώναξαν οἱ γεωργοὶ ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθησαν. Οὔτε τὸ Μουδιράτον περιβάλλει ἡ Διοίκησις τὸ ἁρμόδιον ἔνδυμα ὅπερ ἔφερε ᾗ ἐπὶ Τουρκοκρατίας, οὔτε οἱ γεωργοὶ ἀπολαμβάνουσι τὴν ἀπαιτουμένην δικαιοσύνην. Ὑποχρεοῦνται νὰ κατέρχωνται εἰς Λεμησσόν. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐφικτὸν μόνον τοῖς εὐποροῦσι. Καθότι ἡ εἰς Λεμησσὸν κάθοδος χάριν ἀγωγῆς ἀπαιτεῖ πρῶτον ἀγώγιον, δαπάνην δέκα ἡμερῶν ἐν τῇ πόλει ᾗ κατὰ συνέπειαν τροφῆς, ἔξοδα ἄλλα ἐν τῷ δικαστηρίῳ δυνατάλογα πρὸς τὴν θέσιν τῶν ἀγροτῶν ὧνπερ ὁ ἄπορος χωρικὸς δὲν εὐμοιρεῖ. Ὁ δὲ εὔπορος ἀδιαφορῶν εἰς τὰς ζημίας πολλάκις διὰ νὰ μὴ ὑποφέρῃ μεγαλειτέρας ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του εἰς Λεμησσόν. διὰ τοῦτο αἱ δύο τάξεις τῶν ἐπαρχιωτῶν τούτων ὑφίστανται τάς τε ζημίας ταύτας τῆς γεωργίας των ᾗ τὰς ποικίλας προσβολὰς αἵτινες καθ' ἑκάστην τοῖς συμβαίνουσιν ὑπὸ τῶν φαύλων ἀνθρώπων. Ἐὰν λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ κρατύνῃ δεόντως τὴν ἀσφάλειαν τῆς περιουσίας ᾗ τῆς τιμῆς τῶν γεωργῶν τούτων, μεῖζον ἤθελεν εἶσθαι ᾗ ἡ ὠφέλεια αὐτῆς, ᾗ ἂν ἤθελεν ἀκούει τις κατ' ἀλίγον ἐλάττωσιν εἰς τὰς προσόδους τῆς Κύπρου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῇ εὐθυμονίᾳ τοῦ γεωργικοῦ λαοῦ της ἤθελεν ὑποστηρίζει ᾗ τὴν ἐνταῦθα εὐδαίμονα θέσιν αὐτῆς.

ΒΑΡΩΣΙΑ 19)31 Μαΐου 1881

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"

Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐπίτηδες ἐρχόμενος τῆς Σαντῆς Ἀνάσσης ὁ Διοικητὴς ἡμῶν ἐν ἑπτάμῳ τολῇ, "ἀριστοχούμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπιτροπείου ᾗ τοῦ Ἀστυνόμου ἐφθασε περὶ τὴν 11 1/2 ὥραν π. μ. εἰς τὴν Δικαστηρίαν τὰς ἐπισκέψεις τῶν κατοίκων Βαρῶσιν τε ᾗ Ὀλυμπίου, μετὰ τὰς συνήθεις δὲ φιλοφρονήσεις ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια περιμένων τὴν ὥραν τῶν ἱπποδρομιῶν, αἵτινες ἔμελλον νὰ γείνωσι περὶ τὴν 2 μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπὶ τῶν πεδιάδων τῆς παλαιᾶς Σαλαμῖνος

Περὶ τὴν τεταγμένην λοιπὸν ὥραν ἱκανὸν πλῆθος λαοῦ συνηθροισθὲν ᾗ τοῦ Διοικητοῦ ἅμα φθάσαντος, ἤρχισαν πρῶτοι ἱππεύσαντες ἐπὶ ὑμαλοῦ ἐδάφους εἰς ἀπόστασιν 1½ Ἀγγλικοῦ μιλίου ὁ ὑποδιοικητὴς ᾗ ὁ Ἀστυνόμος, κερδήσαντος τοῦ πρώτου, ἄγνωστον τὸ τοίχημα. κατόπιν δὲ ἐπὶ τοῦ ἰδίου διαστήματος ὁ Ἰατρὸς κ. Ἴρβιγγ ᾗ ὁ ἐκ Λάρνακος ξενοδόχος κ. Λούσλεϋ, κερδήσαντος τοῦ δευτέρου τὸ ἐκ 5 £ μεταξύτων τοίχημα, ἄξιόμως δὲν ἔλαβε διότι μεταζωγισθεὶς εὑρέθη ἐλλιπὴς 100 δράμια ἐκ τοῦ πρώτου πρὶν ἱππεύσῃ βάρους τοῦ. ἀκολούθως ἤρχισαν αἱ ἐν τῷ προγράμματι ἱπποδρομίαι, τὰς ὁποίας ἐφαίδρυνεν ὁ γελοίαν στολὴν φορῶν δασοφύλαξ κ. Κουμελῶνος, χειροκροτούμενος ὑφ' ὅλου τοῦ πλήθους ζωηρῶς ὁσάκις παρηκολούθει ἔκτος ἢ ἕβδομος μὲ τὸ ἱππάριόν του.

Κατὰ δὲ τὴν ἑσπέραν τὸ Δημαρχεῖον καλῶς ὁπωσοῦν πεφωταγωγημένον ᾗ μυρσινοστόλιστον παιανίζουσης ἐν αὐτῷ ᾗ τῆς ἐγχωρίου μουσικῆς ἐδέχετο τὰς ἐπισκέψεις τῶν κατοίκων.

Τὴν αὐτὴν δ' ἑσπέραν ὁ Διοικητὴς προσήνεγκε δεῖπνον τοῖς Κυρίοις Ε. Λοΐζου Σ. Μ. Ἐμφιετζῆ ᾗ δύο ἄλλοις ὀθωμανοῖς. μετὰ τὸν δεῖπνον δὲ πάντες οἱ ἀνώτεροι ᾗ κατώτεροι ὑπάλληλοι, ἐξαιρουμένου τοῦ Διοικητοῦ, μετά τινων πολιτῶν μετέβησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον "Βασιλικὴν Δρῦν" ἔνθα εὐθυμήσαντες ἔρριψαν ἀρκετὰ πυροτεχνήματα.

Ἀντίγραφον τῶν περὶ ἐξολοθρεύσεως τῆς ἀκρίδος γνωμῶν ᾗ ἀποφάσεων τῶν ὡς προέγραφον ὑμῖν προσκληθέντων εἰς τὸ Διοικητήριον ἐπιτηδες, θὰ στείλω ὑμῖν προσεχῶς, ἂν δυνηθῶ.

Ἡ μεταξὺ τῶν μεγάλων δυνάμεων ᾗ τῆς Πόλης συνομολογηθεῖσα περὶ τῶν νέων Ἑλληνικῶν συνόρων ᾗ ὑπογραφεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει σύμβασις, ἣν ᾗ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις παρεδέξατο, ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας κλπ.

. . . . . .

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας κλπ.

. . . . . .

Ἐπιφυλασσόμενοι τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τῆς ἐν Βερολίνῳ συνταγείσης συνθήκης τῇ 13 Ἰουλίου 1878, ἀφ' ἑνὸς ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν ἀφ' ἑτέρου.

. . . . . .

Ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωσι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Εὐρωπαϊκῆς τάξεως τὰ ζητήματα ἅτινα ἀνάγονται εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν Τουρκοελληνικῶν μεθορίων, ἀπεφασίσαν νὰ συνάψωσι σύμβασιν ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τούτῳ τὴν ὁριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Διορίσαν ἐπὶ τούτῳ ᾗ πληρεξουσίους των.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας τὸν Κύριον κλπ.

. . . . . .

Οἵτινες ἐφωδιασμένοι διὰ τῶν ἀπαιτουμένων πληρεξουσίων συνεφώνησαν τὰ ἑπόμενα ἄρθρα:

Ἄρθρον 1. Τὰ νέα σύνορα τῆς Τουρκίας ᾗ τῆς Ἑλλάδος ὁρίζονται ὡς ἕπεται,

Ἡ νέα μεθόριος γραμμὴ, ἀρχίζουσα πλησίον τῆς στενοπορίας τοῦ Καραλίκ Δερβὲν μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σαλαμβρία ᾗ τοῦ Πλαταμῶνος εἰς τεσσάρων περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν πρὸς μεσημβρίαν τοῦ τελευταίου τούτου μέρους, προβαίνει πρὸς δυσμὰς παρακολουθοῦσα τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, διέρχεται πρῶτον μεταξὺ Κρανίας ᾗ Ἀβαρίτσας, ἔπειτα μεταξὺ Νεζοροῦ ᾗ Ἀναλήψεως, φθάνει εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Γοδαμάνου καταβαίνει ἀκολούθως πρὸς νότον παρακολουθοῦσα τὰς κορυφὰς τοῦ Ὀλύμπου φθάνει εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Κοκκινόπετρας ᾗ διευθυνομένη δυτικῶς ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου, χωρὶς νὰ μακρυνθῇ ἀπὸ τῶν αὐτῶν κορυφῶν, διέρχεται μεταξὺ Λιγαρᾶς ᾗ Δερβὲν Μελσύνας ᾗ φθάνει εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Κριτίρι. Ἐκεῖθεν κατευθυνομένη πρὸς μεσημβρίαν ἡ γραμμὴ καταλήγει εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ξερίγνα, παρακολουθοῦσα δὲ τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν φέρεται πρὸς τὰς κορυφὰς τῶν ἀρκτικῶς τοῦ Ζάρκου ὑψωμάτων, ἐπέφεται κατόπιν πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν διευθυνομένη πρὸς τὴν Διμηνίτσαν ᾗ παρακολουθεῖ διαρκῶς τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων, ἀφίνουσα εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν κώμην Ἐλευθεροχῶρι. Πρὶν φθάσῃ εἰς τὴν Διμηνίτσαν, εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς δέκα ᾗ ὀκτὼ χιλιαμέτρων περίπου, ἡ μεθόριος γραμμὴ τρέφεται πρὸς δυσμὰς παραμένουσα πάντοτε ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων, ᾗ διέρχεται διὰ τῶν χωρίων Χαμουρίτσι, Γάβρανο ᾗ Γεωργίτσα, φερομένη εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Κράτσοβον.

Διευθυνομένη ἔπειτα πρὸς μεσημβρίαν διὰ τῶν ἀκρωρειῶν ἡ γραμμὴ διέρχεται διὰ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων Ζυγοῦ, Δοκίμι ᾗ Περιστέρι, ᾗ φθάνει εἰς τὸν ποταμὸν Ἄρτης, παρακολουθοῦσαν ρύακα τὸν διοχετεύοντα διὰ τῆς βραχυτέρας ἀποστάσεως τὰ βρόχινα ὕδατα ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Περιστέρι εἰς τὸν προρρηθέντα ποταμόν, ᾗ διερχομένη μεταξὺ τῶν χωρίων Καλαρύταις ᾗ Μιχαλίτζι ἐπέκεινα τῶν τελευταίων τούτων σημείων ἡ γραμμὴ παρακολουθεῖ τὴν συμμυγίαν τοῦ ποταμοῦ Ἄρτης μέχρι τῶν ἐκβολῶν του.

Ἡ ὁμοθυμία αὕτη θέλει ὁριοθετηθῇ ἐπιτοπίως ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἓξ Δυνάμεων ᾗ τῶν δύο ἐνδιαφερομένων μερῶν.

Ἡ ὁριθετικὴ ἐπιτροπὴ θέλει ἀποφαίνεσθαι κατὰ πλειοψηφίαν, ἐκάστης Δυνάμεως ἔχούσης μίαν μόνον ψῆφον.

Θέλει συνέλθει ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῆς παρούσης συμβάσεως ᾗ ἐὰν ἀδυνατεῖ πρὸς ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν της.

Ἄρθρον 2. Ἡ Πούντα καὶ ἡ περιφέρειά της, ὅπως ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἐν Κων]πόλει ὑπογραφείσης πράξεως τῇ 21ῃ Ἰουλίου 1832, θέλουσι παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὅλα τὰ ὀχυρώματα τὰ δεσπόζοντα τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου τῆς Ἄρτης πρός τε τὸ μέρος τῆς Πρεβέζης καὶ πρὸς τὸ τῆς Πούντας, θέλουσιν ἀφοπλισθῇ ἐν τοῖς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, καὶ θέλουν μείνει ἀφωπλισμένα ἐν καιρῷ εἰρήνης μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν.

Ὁ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Ἄρτης πλοῦς θέλει εἶσθαι ἐλεύθερος.

Ἄρθρον 3. Ἡ ζωή, ἡ περιουσία, ἡ τιμή, ἡ θρησκεία καὶ τὰ ἔθιμα ἑκείνων ἐκ τῶν κατοίκων τῶν παραχωρουμένων εἰς τὴν Ἑλλάδα μερῶν αἵτινες θέλουσι μείνει ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν διοίκησιν, θέλουσι διατηρεῖσθαι εὐλαβῶς ἀπρόσβλητα.

Οἱ κάτοικοι οὗτοι θέλουν ἀπολαμβάνει ἐντελῶς τῶν αὐτῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, ὧν καὶ οἱ Ἕλληνες τὴν καταγωγὴν ὑπήκοοι.

Ἄρθρον 4. Τὸ τῆς ἰδιοκτησίας δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀγροκηπίων τῶν βοσκῶν λιβαδίων, τομῶν [κιπλάκ]δεσῶν καὶ παντοίων γαιῶν ἢ ἄλλων ἀκινήτων κατεχομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ κοινοτήτων δυνάμει φιρμανίων, χουτσετίων, ταπίων καὶ ἄλλων τίτλων ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀθωμανικοῦ νόμου, ἐκτὸς τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα παραχωρουμένων μερῶν, θέλει ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ τίτλοι ἰδιοκτησίας τῶν καλουμένων βακουφ, ἅτινα χρησιμεύουσιν εἰς συντήρησιν τζαμίων, λυκείων, σχολείων καὶ ἄλλων εὐσεβῶν ἢ εὐεργετικῶν ἱδρυμάτων θέλουν ἐπίσης ἀναγνωρισθῇ.

Ἄρθρον 5. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος θὰ δύναται νὰ διαθέτῃ ὡς καὶ μέχρι τοῦδε τ' αὐτοκρατορικὰ κτήματα τῶν ὁποίων αἱ πρόσοδοι ἐισπράττονται ὑπὲρ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἢ τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως περὶ τοῦ εἴδους καὶ προορισμοῦ τῶν τοιούτων κτημάτων, τὸ ζήτημα θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἐπιτροπῆς ἥτις ἐγκαθίσταται κατὰ τὸ ἄρθρον 9ον τῆς παρούσης συμβάσεως, καὶ, ἐν ἀνάγκῃ ἐνδεχομένῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν μεσολαβουσῶν Δυνάμεων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον 6. Οὐδεὶς δύναται νὰ στερηθῇ τῆς ἰδιοκτησίας του ἐκτὸς ἕνεκα δημοσίας ἀνάγκης προσηκόντως βεβαιουμένης ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει, καὶ κατόπιν δικαίας ἀποζημιώσεως. Οὐδεὶς ἰδιοκτήτης δύναται νὰ ἐξαναγκασθῇ νὰ πωλήσῃ τὰ κτήματά του εἰς γεωργοὺς ἢ εἰς τρίτους, μήτε νὰ τοῖς παραχωρήσῃ μέρος αὐτῶν. Ἐπίσης οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ ἐπενεχθῇ εἰς τὰς μεταξὺ ἰδιοκτήτου καὶ καλλιεργητοῦ σχέσεις ἐκτὸς διὰ γενικοῦ νόμου ἐφαρμοστέου καθ' ὅλον τὸ βασίλειον.

Οἱ ἐντὸς τοῦ βασιλείου κατοικοῦντες ἰδιοκτῆται, κατέχοντες σὲ ἀκίνητα ἐν ταῖς παραχωρουμέναις χώραις, δύνανται νὰ τὰ ἐνοικιάζωσιν, ἢ νὰ τὰ διαχειρίζωνται διὰ τρίτων.

Ἄρθρον 7. Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν τῶν γειτνιαζουσῶν πρὸς τὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα παραχωρουμένας χώρας, οἵτινες πρὸ καιροῦ συνειθίζουσι νὰ πέμπωσι τὰ ποίμνιά των εἰς τοὺς λειβάδας, τὰς βοσκὰς καὶ τὰ ἀγροκήπια, ὅσα κεῖνται ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων χωρῶν, θέλουσιν ἀπολαμβάνει τοῦ πλεονεκτήματος τούτου ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρον 8. Ἐλευθερία θρησκεύματος καὶ λατρείας ἐξασφαλίζωνται εἰς τοὺς Μουσουλμάνους ἐν ταῖς παραχωρουμέναις εἰς τὴν Ἑλλάδα χώραις.

Οὐδεμία θέλει ἐπενεχθῇ προσβολὴ εἰς τὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἱεραρχικὴν ὀργάνωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἢ σχηματισθησομένων Μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, οὐδὲ εἰς τὴν διαχείρησιν τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκόντων χρημάτων καὶ ἀκινήτων.

Οὐδὲν κώλυμα θέλει παρεμβληθῇ εἰς τὰς θρησκευτικὰς σχέσεις τῶν κοινοτήτων τούτων πρὸς τοὺς πνευματικοὺς αὐτῶν ἀρχηγούς.

Τὰ ἐπιτόπια ἱερὰ δικαστήρια [τοῦ Σερί] θέλουσιν ἐξακολουθεῖ ἐξασκοῦντα τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ἐπὶ καθαρῶς θρησκευτικῶν ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 9. Ἐπιτροπὴ Τουρκοελληνικὴ θέλει ἐπιφορτισθῇ νὰ κανονίσῃ ἐντὸς δύω ἐτῶν πάσας τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὰ κτήματα τοῦ Κράτους, ὡς καὶ τὰ ζητήματα τ' ἀφορῶντα εἰς συμφέροντα ἰδιωτῶν, ἅτινα ἤθελον εὑρεθῇ ἀναμεμιγμένα εἰς αὐτάς.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἀποφανθῇ περὶ τῆς πληρωτέας ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποζημιώσεως εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ τὰ ἀκίνητα ὅσα ἤθελον ἀναγνωρισθῇ ὡς ἀνήκοντα καλῇ τῇ πίστει εἰς τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ παρέχοντα εἰς αὐτὸ ἐτήσιον εἰσόδημα.

Τὰ ζητήματα ἐφ' ὅσων δὲν ἤθελον ἐπιτευχθῇ ὁμοφωνία μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων, θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν μεσολαβουσῶν Δυνάμεων.

Ἄρθρον 10. Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει ν' ἀναλάβῃ μέρος τοῦ δημοσίου ὀθωμανικοῦ χρέους ἀναλογοῦν πρὸς τὰ εἰσοδήματα τῶν παραχωρουμένων μερῶν.

Τὸ μέρος τοῦτο θέλει ὁρισθῇ κατόπιν μεταξὺ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τῶν ἐν Κων]πόλει ἀντιπροσώπων τῶν μεσολαβουσῶν Δυνάμεων.

Ἄρθρον 11. Οὐδὲν μέρος ἀποκλειστικὸν καὶ ἐξαιρετικὸν ἀπολαμβανόμενον δίδεται νὰ ληφθῇ διὰ τοὺς Θεσσαλούς.

Ἄρθρον 12. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀναβάλλει εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἀνανέωσιν τῆς περὶ καταλήψεως ληστείας συμβάσεως τοῦ 1856 (1272).

Ἄρθρον 13. Οἱ ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα παραχωρουμένων χωρῶν κατάγοντες ἢ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες, ὅσοι θέλουσι νὰ διατηρήσωσι τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητά, θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ ἐπὶ προσεγγίσει αὐτῶν [illegible] πρὸς τὴν ἀμφοτέραν ἀρχὴν, νὰ μεταβιβάζωσι τὴν κατοικίαν αὐτῶν εἰς τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ νὰ ἐγκαθίστανται ἐν αὐτῷ· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει θέλουσι διατηρεῖ τὴν ὀθωμανικὴν αὐτῶν ὑπηκοότητα.

Ὅσοι μεταναστεύσωσιν ἐντὸς τῆς προρρηθείσης τριετίας θέλουσιν ἀπολαμβάνει τῶν ἐν τῇ § 3 τοῦ ἄρθρου 6 τῆς συμβάσεως ταύτης ὡρισμένων ὠφελημάτων ὑπὲρ τῶν ἐντὸς τοῦ βασιλείου ἐγκατεστημένων ἰδιοκτητῶν.

Διαρκούσης τῆς αὐτῆς τριετίας οἱ Μουσουλμάνοι δὲν θέλουσιν ὑποχρεοῦσθαι εἰς στράτευσιν.

Ἄρθρον 14. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 9ον τῆς παρούσης συμβάσεως σχηματιζομένη ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται νὰ κανονίσῃ ἐντὸς τῆς ἐφικτοτάτης δυνατῆς προθεσμίας ὅσα ζητήματα ἀνάγονται εἰς τὰ ἐν ταῖς παραχωρουμέναις χώραις καθυστεροῦντα καὶ τυχὸν ὀφειλόμενα εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν ὡς καὶ ὅσα ζητήματα ἤθελον ἀναφυῇ κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἄρθρον 15. Αἱ περὶ τὴν ἐκκένωσιν ὡς καὶ τὴν παράδοσιν τῶν παραχωρουμένων χωρῶν λεπτομέρειαι κανονίζονται διὰ χωριστῆς πράξεως, ἥτις εἶναι καὶ μένει προσηρτημένη εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ θέλει ἔχει ἰσχὺν καὶ ἀξίαν ἴσην καὶ ἂν ἀπετέλει μέρος αὐτῆς.

Τὰ ὀθωμανικὰ αὐτοκρατορικὰ στρατεύματα ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκκενώσωσι τὰς παραχωρουμένας χώρας ἐντὸς τῶν διὰ τῆς μνησθείσης πράξεως ὁριζομένων προθεσμιῶν.

Ἡ Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις θέλει προσπαθήσει ἐν τούτοις νὰ βραχύνῃ αὐτὰς ὅσον τὸ δυνατόν.

Ἄρθρον 16. Ἐνοεῖται ὅτι αἱ μεσολαβοῦσαι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα ν' ἀναθέσωσιν εἰς τεχνικοὺς ἐπιτρόπους τὴν ἐπιτήρησιν τῶν σχετικῶν πρὸς παραχώρησιν τῶν χωρῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρ. 17. Ἀμνηστεία πλήρης καὶ τελεία θέλει δοθῇ παρὰ τῆς Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος εἰς πάντας ὅσοι τυχὸν ἀνμείχθησαν ἢ ἐνοχοποιήθησαν κατὰ τὰ προγενέστερα τῆς παρούσης συμβάσεως πολιτικὰ συμβάντα, τὰ πρὸς τὸ ὑπ' αὐτῆς λυόμενον ζήτημα σχετιζόμενα.

Ἄρθρ. 18. Τὴν σύμβασιν, ἥτις συνομολογεῖται σήμερον μεταξὺ τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας κλπ θέλει παρακολουθήσει ἀμέσως μεταξὺ τῆς Α.Μ. τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων περιεχούσης τὰς αὐτὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 19. Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαγῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἀντιβαλουσῶν Δυνάμεων ἐπέγραψαν τὴν παρούσαν καὶ ἐσημείωσαν αὐτὴν διὰ τῶν σφραγίδων των.

Ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ [illegible]

Ἡ Α.Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας
Ἡ Α. Μεγαλειότης κλπ.

Καὶ ὁ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν, θέλοντες νὰ κορονέσωσι τὰς λεπτομερείας καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκκενώσεως, ὡς καὶ τὴν κατάληψιν τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα παραχωρουμένων χωρῶν, δυνάμει τῆς σήμερον ὑπογραφείσης συμβάσεως, ἀπεφάσισαν πρὸς τοῦτο νὰ ὑπογράψωσιν εἰδικὴν σύμβασιν, καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας τὸν κ.

Οἵτινες ἔχοντες τ' ἀπαιτούμενα πληρεξούσια, συνεφώνησαν τὰ ἑπόμενα ἄρθρα:

Ἄρθρον Ι. Αἱ εἰς τὴν Ἑλλάδα παραχωρούμεναι χῶραι διαιροῦνται εἰς ἕξ τμήματα, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῷ προσηρτημένῳ χάρτῃ ἀναγεγραμμένας ἐνδείξεις.

Ἄρθρον ΙΙ. Ἡ ἐκκένωσις ἑνὸς τῶν τμημάτων τούτων θέλει γίνει ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἥτις ὁρίζεται πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Τέσσαρα ἄλλα τμήματα θέλουσιν ἐκκενωθῇ ἐντελῶς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Τὸ ἕκτον τμῆμα, τὸ περιλαμβάνον τὸν Βῶλον καὶ τὴν ἐπαρχίαν του, ἀποτελεῖ τὴν μόνην ὁδὸν, δι' ἧς ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀποσύρῃ τὸ ὑλικόν της, καὶ θέλει ἐκκενωθῇ ἐντὸς τῶν δύο ἑβδομάδων, ἤτοι ἐντὸς ὁλικῆς προθεσμίας μηνῶν πέντε ἀπὸ τῆς ὁριζομένης πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης πράξεως ἡμέρας. Ἐνοεῖται δὲ ὅτι αἱ διάφοροι αὗται προθεσμίαι θέλουσι βραχυνθῇ εἰ δυνατόν.

Ἄρθρ. ΙΙΙ. Αἱ μεσολαβοῦσαι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωσιν ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν ἐπιτρόπων των, ἥτις νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μεσάζουσα κατὰ τὴν παρὰ τῶν ὀθωμανικῶν ἀρχῶν ἐκκένωσιν καὶ παρὰ τῶν ἑλληνικῶν κατάληψιν τῶν παραχωρουμένων χωρῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐξασκεῖ γενικὴν ἐπιτήρησιν ἐπί τε τῆς ἐκκενώσεως καὶ τῆς καταλήψεως τῶν παραχωρουμένων χωρῶν. Θέλει δὲ παρεμβαίνει, ὅπως συμβεβαίζῃ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν στρατευμάτων τῶν δύο Κρατῶν, εἴτε πρὸς τὰς ἀμφοτέρωθεν στρατιωτικὰς κινήσεις εἴτε πρὸς ὁρισμὸν τῆς ἀποστάσεως, ἥτις πρέπει νὰ χωρίζῃ τὰ στρατεύματα τῶν δύω Δυνάμεων, ὡς καὶ τοῦ χρόνου, ὅστις πρέπει νὰ παρεμπίπτῃ μεταξὺ τῆς ἐκκενώσεως καὶ τῆς καταλήψεως τῶν διαφόρων μερῶν.

Ἄρθρον ΙΥ. Αἱ Ὀθωμανικαὶ καὶ Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ συνάψωσι συνδρομὴν καὶ πρόσασιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς της.

Ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ [illegible]

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ νὰ ἀνάθεσι δημοσία χειρὶ θέλει νὰ πωλήσῃ ἐκ τοῦ τμήματος Βόλου τὸ ὕδωρ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ οἰκίας καὶ χρειάζεται ἀπολύσεις διὰ τὴν διοχέτευσιν τοῦ ὕδατος, ἀναφέρεται οἱ κάτοικοι τοῦ Βόλου ἵνα φανερώσωσιν ἐγγράφως τὴν ἐπιθυμίαν των ἐὰν θέλουσι νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω ἐργασίας ἢ ἐὰν θέλουσι νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἐργασίαν εἰς ἄλλον ἐγγλικοῦ πολίτου.

Ἐν Δημοσιεύσει 2020

Ἐν τῷ Δημοσιεύσει [illegible]